

JOVENTUT CATALANA

40 cènts.

GARATGE FRADERA

(PUSSA)

Creu, 29

BADALONA

Telèfon B-24

Gran estock d'olis i
neumàtics de totes
classes

Casa especial per a
tota classe d'acarret-
jos i transports

G A R A T G E
per a la custòdia i pupil'latge de tota
classe d'Autos, Camions, Cotxes, etc., etc.

S E R V E I P E R M A N E N T

Especialitat i promptitud en els encàrrecs per a
CASAMENTS, BATEIGS
i demés serveis en cotxe i auto propietat de la casa

NOVA EMPRESA DE COTXES FÚNEBRES

FRADERA

(PUSSA)

Servei de cotxes fúnebres a l'estil de les grans capitals.
Des dels més senzills als de millor presentació.

S E R V E I I M M I L L O R A B L E

Per a avisos adreçar-se a:

Carrer de la Creu, 29

TELÈFON B - 24

Lluís Casals

S'encarrega de tots els treballs de
tramitació, certificacions, jutjat,
Parròquia, etc., etc.

B A D A L O N A

St. Anastasi, 85

BADALONA

JOVENTUT CATALANA

ADMET, PREFERENTMENT, LA COL·LABORACIÓ
NOVENÇANA DE CATALUNYA

SUBSCRIPCIONS I CORRESPONDÈNCIA:
VILLARROEL, 12 i 14 - Telef. 3028 A
BARCELONA

Abonament: 1'50 pessetes cada mes

(Pagament a la bestreta)

CRÒNICA SETMANAL

FESTES MAJORS

A Catalunya tenim una sèrie de coses típicament nostres. Entre elles si compten les Festes Majors dels pobles, viles i ciutats que escapats per la mà de Déu, hi han en la terra nostrada.

No hi haurà ni un sol dels llegidors de JOVENTUT CATALANA que no hagi passat uns dies de tràfec en alguna Festa Major. Dies d'empentes, de concerts continus, de balls inacabables, de rostit, de vi de la bóta del recó, de nits perdudes i mai més recuperades...

Però, quin encant tenen aquests dies, que encara que pesats, els cerquem una i altra vegada cada any? Per què ens preocupem de la Festa Major de tal i tal lloc si sabem positivament que hem de trobar-hi lo de l'any passat, lo de sempre? Ha d'ésser interrogativa, també, la resposta. Hem d'encongir-nos d'espalles i respondre: Perquè ens embauma el respirar olor de Festa, de vestits nous, de tot el què veiem un i altre any en cada Festa Major...

Catalunya, amb les seves Festes Majors, fa honor als Sants que té per patrons cada caseriu, cada poble, cada vila, cada ciutat. I és un festeig que s'escampa arreu. Heu vist un sol lloc on no es faci Festa Major?

I aquestes festes tenen lloc durant tot l'any, sense que s'hi vessi en elles cap nota tràgica, com en altres llocs succeeix, sense que la Festa es torbi per cap nota desagradable ni el vi de la bóta del recó faci perdre la «xaveta» a ningú. Festegem als nostres Sants, fent-lis honors. No pujant-nos el suc de les nostres vinyes regalades al cap, ni movent gresca grollera per carrers i places. Vivim la Festa Major i la vivim amb decència, sense que amb nosaltres hi hagin ressentiments... Ah, si els pobles, viles i ciutats que hi han escampats allà d'enllà de les fronteres marcades per la mà dels homes fessin iguals demostracions tranquil·les! Què en seria de plaenta una Festa Major única, amb tota alegria, tota sinceritat, bategant en cada cor un càntic sublim lloant el terror que ens ha vist néixer, sense odís, ni rencúnies de cap mena!...

Alabem, doncs, les Festes Majors de Catalunya. Visquem els seus dies de trasbals tranquil i girem l'esguard al cel perquè no se'ns privi d'aquesta contínua manifestació tan catalana, tan nostra!...

JOAN TRULLÀS RIERA

CANÇÓ D'AMOR

Oh bella Maria,
la del cabell d'or,
al llavi et voldria,
al llavi i al cor!

He nascut vora la platja.
Una barca em bressolà.
Fou l'aurora de ta imatge
la primera que em sobtà.
Cor batent, et só trobada
en les flors i al blau dels cels,
de fragàncies cirmundada,
de fragàncies i d'estels.

Has estat dintre ma pensa
com un sol sempre fulgent,
i la febre més intensa
de mon pit adolescent.
Quan l'amor se'm desvetllava,
la llum de tos ulls cerquí ;
i a llur flama dolça i blava
nostre idilli s'expandí.

De mirar-te tant, naixia
un bell i inefable excés,
en mon front la poesia,
i en ma boca encesa el bes.
Perxò d'ençà que t'estima
amb batec foll mon anhel,
he emborronat qualche rima
plena de foc i de mel.

Com una xarxa s'encorba,
ple d'esperances, ton si ;
una ànsia eterna contorba
fondament a tu i a mi.
La mà s'enlaira a la branca ;
vol heure el fruit ja madur ;
i el bes cerca la cara blanca
del fillet que em portes tu.

Quan l'amor tregui poncella,
beneïda per tothom,
vull ornar la flor novella,
amb la gràcia del teu nom.
I voldria que en sa cara,
plena de roses i llum,
es veiés la de sa mare,
tota dolcesa i perfum.

Nostre amor el temps no acaba,
oh adorada del meu cor !
és vast com la volta blava
o com nostres platges d'or.
Ta boca fou la primera
de verge on l'amor beguf :
que ta boca falaguera
clogui mos ulls en morir.

Oh bella Maria,
la del cabell d'or,
al llavi et voldria,
al llavi i al cor!

JOSEP GRANGER

Qué trista serà l'hora...

D'un poema de Soradi.

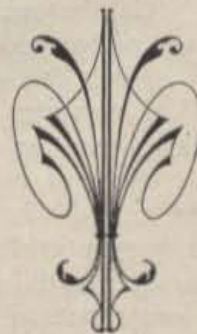
Un dels jorns que la terra és tota amorosida
anàvem jo i l'amiga voltant per un bell prat.
Retorna ja a la vida l'exuberant natura
sentint-ne la fretura de son novell esclat.

Dos ocells en un arbre canten ses elegies
als jorns de primavera que jove ha retornat ;
l'aimada recolzada està a ma espatlla
i amb melancòlic aire així ella ha parlat :

«Ja mon cor sent fadiga de tan gran alegria
i breus són eixes hores de gran felicitat ;
sents el borgit de l'aire i els crits de l'ocellada
qui sap si ja ens prediuen els jorns de comiat?

Tot just els dos alhora ens em ubriagat
amb el perfum de rosa d'eterna benhaurança,
mes ai ! ja ses espines al cor se'ns han clavat ;
que trista serà l'hora de la nostra partença !

J. FONT C.

A Antoni Font Cussó

De tota la tarda que plovia despiatadament. L'aigua queia en abundància; pocs metres enllà de nosaltres les coses se'ns presentaven deformes i, als nostres ulls, fins els camins perdien l'estructura. Era una veritable tarda d'hivern. Hom s'imaginava trobar-se en terres londinenques o parisines. La sentor dels pins quedava gairebé inodora; l'aigua del cel semblava abasegar-ho tot: bellesa, odor, paisatge. La nostra excursió, que començarem clara i serena, tenia un mal apoteòsi. La sortida de ciutat havia coincidit amb la del sol, un sol sense màcula, però estones després, part de llevant, eixí una nuvolada que pausadament anava apropant-se al sol amb la mateixa calma que ell feia la caminada de cada dia i amb la mateixa direcció que ell portava.

El meu amic m'augurà una mala tarda, però sense fer cas de les probables inclemències d'aquell cel tan blau i lluent, amb l'inseparable bastó emprenguérem camins amunt, esperant arribar a aquella muntanya que dalfem per escalar i que de tan alta que era, semblava que al ésser-hi al cap damunt podries tocar el cel amb les mans. A mitja tarda, però, la pluja començà de tal manera que ens obligà a aixoplugar-nos a la primera masia que trobàrem.

Llurs habitants ens tractaren amb una gran cordialitat. Practicaren en nosaltres l'alta virtut de l'hospitalitat. Encengueren una llar perquè poguéssim aixugar-nos la mullena que portàvem al damunt, i la mestressa, una dona grassa i vermella de cara, ens bullí una olla de sopes, d'unes sopes que potser perquè eren fetes fora de casa i en aquelles circumstàncies, ens semblaren la millor menja que havíem engolit durant els dies de la nostra vida.

Les hores tardaven a escolar-se. L'aigua rebotent contra els vidres de les finestres, ens vedava de tenir la tranquil·litat habitual. Quan després de dues hores d'estar-nos conversant amb aquella bona gent esperant que minvés la pluja ens decidírem a rependre el camí, una nova gropada més amenaçadora que les altres i la riera que havia eixit de mare, ens obligà a retrocedir.

—D'una manera o altra ho arreglarem—havia dit el bon avi al retornar nosaltres a la llar hospitalària, i, desseguida, sentírem com damunt del trespol, atolondrades, unes passes anaven d'un cantó a l'altre, preparant-nos els llits, ens digné després l'avi.

***

Quedar-nos en aquella masia ens donà ocasió de conèixer una noia anomenada Maria, plena de gràcies i d'exquisideses. Segurament, pensàvem nosaltres, aquesta noia és com totes les altres que trobem cada dia, però el tenir-nos-hi de presentar en aquelles circumstàncies, xops de cap a peus, fadigats de la correguda i de l'angúnia que ens atuia, ens brindà una vergonya immensa.

Maria! No sé perquè, però desseguida al sentir-la nomenar, vàreig evocar aquella dolça Maria que es venera en cada església i en cada casa; no sé perquè aquell estable petit i gloriós va entafurar-se'm per entre els meus pensaments.

La nit s'apropava, una nit negra, la més negra que havíem vist en la nostra vida. Pobres els desventurats sense llar i sense robes! Però nosaltres la tinguérem bona, amb aquella gent i aquella Maria acomuanyant-nos. Un xaval que hi havia a la casa, completà la vetlla explicant-nos rondalles de llops i de bruixes que l'espaordien a ell mateix quan les contava.

***

En llevant de taula ens posàrem prop de la llar per acabar de passar la vetlla, i l'avi, boi menjant torrades i fent xerricar la gola, volgué explicar-nos un fet real de la seva joventut.

Ens atancàrem tots a ell per escoltar millor llur trèmola paraula i la presència d'aquella noia tan a prop de nosaltres ens encomanà una dolça benaurança que potser no sapiguérem ocultar prou curiosament. L'avi començà:

—Feia una nit si fa o no fa com la d'avui. Llamps i trons es succeïen d'una manera aterradora. A casa havíem hostetjat dos forasters que la tempesta havia trobat pel camí. La meva germana i jo, en havent sopat, conversàrem llarga estona amb ells, mentre la meva mare amb un germanet meu als braços, pregava a la Verge la mercè d'una bonança ràpida. La meva germana es deia Maria com la meva néta i com ella era franca i bondadosa.

Al dir això, nosaltres, inconscientment, miràrem a Maria i ella enrogí potser mig avergonyida de l'homenatge que li fèiem amb les nostres mirades. L'avi, quan cregué que el silenci espiritual s'havia fet de nou, reprengué la interrompuda conversa:

—Essent franca com era—proseguí—, ella mateixa portava la conversa, una conversa banal però que fluïa dels seus llavis com un doll. L'endemà al matí ella sortí a acomiadar-los i en entrar, dues llàgrimes li perlejaven prop de les parpelles. Uns dies després, presa d'una gran melangia, enllità i no se n'aixecà mai més, ningú li endevinà la malaltia, la ciència fracassava davant del seu mutisme. Solament jo, en el seu desvari, vàreig poguer comprendre la malaltia de la meva germana; una sola paraula fou prou, un nom, el d'un d'aquells que aixoplugàrem.

I en acabar, com a aquella germana seva, dues llàgrimes li baixaven cara avall.

Maria, durant la narració que potser ni menys escoltava, ens mirava com no ens havia mirat mai cap altra dona; no era una mirada escrutadora, era una mirada massa dolça per poguer-la adjectivar. Després ens acompanyà a la nostra cambra i ens donà un «bona nit» doç i avergonyit. Volem contestar-li però no poguérem: se'ns nuaren a la gola les paraules, eren encara massa recents les de l'avi.

***

Quantes flors d'amatller blanquejaven en la terra! No m'hauria mogut de contemplar-les si no hagués estat que el meu amic ja estava esmorzant i preparant-se per retornar a les nostres llars. Quan vàreig arribar a baix, la Maria poava una galleda d'aigua; vàreig atansar-m'hi per ajudar-la i em mirà carinyosament i partí.

Hores després el meu amic i jo marxàrem per sempre més d'aquella casa. Maria sortí a acomiadar-nos al portal i ens allargà la mà, una mà fredíssima, i, pàl·lida de cara, ens acomiadà.

Feia estona que caminàvem; en un revol del camí, el meu amic i jo, com dos autòmats, vàrem girar-nos: Maria tenia un mocador a la cara. Ens miràrem—el meu amic i jo—i no ens diguérem res: era massa cruel el que pensàvem. I encara beneïrem aquelles llàgrimes que no li havien deixat veure que ens giràrem per veure-la una altra vegada.

ANGEL VALLS I PUJOL

Visions d'un matí de juny

Sota la calma del matí suau, faig via enllà per la duna de la platja blana. Serenament, amb lluentors de nàcar blavós, reposa el mar acotxat sobre la falda de la Costa Brava, i enfora s'alça la terra rica de verdors i perfums. Camino pausadament, amb una delectança fina de les coses que m'envolten i amb un puntet d'encantament arrapat als ulls i que es filtra com un ruixim subtilíssim a través de la meua ànima.

Oh, silenci del matí! Els bruits semblen sospirs de tan lleus. L'aire és el bleix reposat de la terra.

Faig via enllà, atret per la blancor d'un agrupament de casetes humils i polides que resten immòbils ran de platja com ullpreses pels encisos de la mar. Davant d'una d'elles, una donzella hi és asseguda i teixeix unes teles de pesca. Com és bonica! M'ha colpit tant la seva boniquesa que he sentit per un moment un vehement desig de tenir-la davant meu, ben a prop, i contemplar-la infinitament.

Sóc, però, discret i m'allunyo una mica, contentant-me de mirar-la des de certa distància mig recolzat en el flanc d'una barqueta, posant adés els ulls en la mar i adés en la noia bonica... És un xic bruna de rostre, però d'una brunor tan fina que gairebé es confon amb el to acarminat de les galtes, que hom diria talment que fossin ruixades dels colors delicats de l'aubada quan comença a dibuixar-se en l'horitzó setinat. Un flocc de raigs de sol petrificats i ablanits després per l'escumeig de les ones és la comparansa més justa de la seva cabellera ubèrrima, recollida graciosament al volt de la testa gentil; i no us diré dels seus ulls com són de blaus i lluents! Tots els encisos del seu cos tenen una mica de cada cosa del paisatge, i els ulls han pres el de la mar; potser és de tan de mirar-la que se li ha quedat estargida la seva blavor! La seva mirada és profunda i somniosa, i apar velada per un deix de melan-

gia i dolçor infinites. Si hom pogués sondar les profunditats de la seva ànima verge, quantes il·lusions i esperances a ben segur hi romanen despertes!

Dintre meu, jo vaig fent-me aquests judicis i no sé deseixir-me de pensar en altres coses que no facin referència a la donzella. Per fi desvio l'esguard i guaito mar endins i m'encanto amb la meravella inestinguible del matí rutilant. El mar tènueament ondulat, és com un gran mantell que fos estès sobre un agrupament de matolls i que l'aire joguiner esmunyint-s'hi pel dessota fes remoure; les ones petites i remoroses es llencen damunt la platja amb la viva alegria d'aquells infants que sortint d'escola, es llencen enjogassats sobre el munt de sorra apilat al mig de la plaça amb un enrenou de xiscles i rialles. Endins, endins, les veles blanques toquen el cel. De bon matí quan el sol s'ha aixecat del fons del mar, uns quants raigs, atrets pel joguineig de les aigües, s'han quedat rerassagats i ara hi resten encara jugant sobre les linfes marines. De terra enllà un alegre xerroteig d'ocells harmonitza l'espai una sentor d'herba flotida ve a barrejar-se amb la lleu exhalació del salobre de les aigües.

I torno a mirar la donzella qui continua teixint les malles de pesca. A estones detura les mans i fita els seus ulls lluents en l'amplitud de l'espai i el seu pit es gonfa en una llarga aspiració dels seus pulmons àvids de sadollar-se de l'aire pur del matí. Després reprèn el treball i canta; canta amb una veu prima i sonora que m'encisa. El seu cant sembla inspirat per les coses que abelleix i que somnia; tal és la seva cançó:

«A la vora de la mar
hi ha una donzella...»

I la seva veu fresca s'escampa tot seguit per la buidor dels aires i va tornant-se prima, prima, fins confondre's amb el suau remoreig de les ones. I desgrana la cançó a intervals com si es deturés a contemplar la imatge de cada estrofa i a saborejar el gust de cada paraula. Després, calla una mica i guaita mar enllà com si esperés l'arribada del príncep de la cançó, mariner d'una barca lleugera... I reprèn el cant:

«Mentre va mercadejant
la nau pren vela,
cent llegües endins del mar,
lluny de la terra...»

I la tonada es gronxa dolçament al ritme de l'emoció que adolla del cor de la donzella, la qual va donant vida en el seu pensament a les escenes idíl·liques de la cançó, que li duen la íntima il·lusió de figurar-se'n protagonista. I quan diu:

«No sóc marinera, no,
que heu d'ésser reina...»

llavors tota l'ànima de la donzella vibra diluïda entre la bella tonada que repercudeix dins l'aquietament del matí transparent. I al perdre's les últimes resonàncies del cant la donzella alça la testa formosa i torna a mirar enllà per sobre la ruta immensa del mar que es perd endins, endins, fins qui sap on, i sospira llargament amb una fonda enyorança de quelcom indefinible que espera i somnia...

J. DUATIS I TARTÉ

LLEGIU - PROPAGUEU - COMPREU
JOVENTUT CATALANA
LA REVISTA QUE MANCAVA A CATALUNYA

CIRERES D'ARBÓS

CANÇÓ

Una matinada
entre la verdó
dalt la serralada
cantava un pastor.
Si ho vegés l'aimada
deia l'aimadó
tanta virolada
tanta violor!

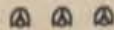
I el pastor somreia
i el pastor somriu;
perquè diu que creia
ja arribat l'istiu:
les cireres veia
d'un color tan viu,
d'una viroleia
d'una violiu.

Una n'ha gustada
de tan gran dolçot,
madura i gemada,
tota ella frescor,
com la matinada
d'aquella tardor,
tota virolada
tota violor.

I l'orieg li deia
lo que'l cor li diu:
que entre arbossos veia
on faria el niu.
I el pastor somreia
i el pastor somriu
com la viroleia
d'eixa violiu!

Portaré a l'aimada
fruita en abundó
que'l Sol l'ha besada
florint la cançó!
Beneïda aubada
que Déu ens la dó
amb la virolada
d'eixa viroló!

JOSEP FIGUERAS S.

MADRIGAL

Cirera plena de molsa,
bresca de dolçosa mel,
flor que el ventijol espolsa,
i glòria i vida i cel.

Són els teus llavis, amada,
que ubriaguen mos sentits,
com la fruita delicada
i els llamins més exquisits.

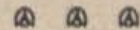
C. PRUNEDA BALOT

Badalona.

MATINAL

És l'hora matinal: el sol tot just apunta
a dins del mar llatí;
els pobles poc a poc retornen a la vida,
i el bosc lluny de remor, allarga la dormida
que mai ha de fini.

Del vell cloquer ja s'ouen les batallades,
les fades dins del gorg acaben les ballades;
oh quin encant que porten les hores del matí!
J. FONT C.

Quadret d'istiu a la font del Cà

Lema: *Trist record.*

El sol se'n va a la posta poc a poc,
les ombres de la nit van estenenent-se,
els pastors a tancar van sos remats,
i els llenyaters apleguen de la feina.
Sota d'uns verns, ramuts, verdosos i alts,
alegroies damunt de l'herba verda
que alfombra la famosa Font del Cà,
unes nines la sardana puntegen
al compàs d'un pastoril fluviol
i a la llum de la lluna i les estrelles.
A sota d'uns arbossos ja florits,
d'amor parla jovincella parella,
i sota un roure antic ballen també
la sardana, mainada, vells i velles.
Els mussols allà al lluny a dalt dels pins,
una cançó placenta xiuletgen,
i els rossinyols amb ses gaies cançons
inspiren a un poeta i fins l'alegren.
A un poeta inspirat i camperol
que a sota d'una alzina escriu uns versos
que canten goigs i planys de joventut,
que canten goig i planys de sa infantesa.
Que plora rimant versos com un nin
recordant aquells temps el dolços que eren;
aquells temps que mai més seran tornats,
i que tan sols un trist record ni queda.

En tant la nit avança amb lentitud,
i a dalt del cel la lluna i les estrelles
brillen amb esplendor, i els rossinyols
amb ses cançons inspiren al poeta;
canta un himne el poeta enamorat
de Natura: a l'Amor i a la Bellesa,
i va ploriquejant igual que un nin
dret al poble on ell viu amb greu tristesa,
recordant que en aquella Font del Cà,
a la llum de la lluna i les estrelles,
ell també va parlar molts cops d'amor
a una dona que amb tot i ésser vell hi pensa.
A una dona que Déu la va volguer,
i quan més l'estimava li va pendre,
perquè un àngel faltava a dalt del Cel,
i Déu va escollir a ella amb gran certesa.

BONAVENTURA GÜELL I FARRÉS

Martorelles de Dalt.

A l'astre de la nit

Ets tu, Lluna, el somni dels poetes,
la pròpia encisadora de l'amor,
la que dispares tos dards i sagetes
sens mirar tan sols que causes dolor.

Tu ets la dolça i fidel companya
que em segueixes sempre malgrat mon dolor,
l'única amiga que no se m'estranya
de mon misticisme i mon poc valor.

Ets la que quan jo, cansat de la vida,
somorta i neulida de la ciutat,
me'n vaig als afores, és la que em convida
a donar repòs al cor trasbalsat.

I ets tu qui em dónes la valentia
que es fa necessària a cada moment,
ets la que em dónes major embranzida
per portà airosa la creu de turment.

Dansa del poble

És la dansa beneïda, la sardana
que ajunta ideals i uneix nostres cors,
noble rodona que a tots agermana
que ens parla de glòries, ditxes i amors.

Ses gràcils filigranes fan somriure,
son ritme acompassat fa sospirâ ;
ses belles estrofes ens fan reviure
un temps tan joïós com el que passà.

La magna sardana sempre serà
digne i triomfant pel poble escollit,
perquè ses dolces notes sent vibrâ .
i la balla joïós ple de dalit.

Com que és la dansa que es mostra manyaga
a tothom, malgrat ésser triomfant.
Per això he glosat l'airosa sardana
i li he cantat sa bellesa esclatant.

Badalona.

A. COLUBRET MARCH

TARDA DE JUNY

Julia Blasco

(Dibuix de Júlia Blasco)

El sol tot ho acarona
amb son mantell daurat
l'ocell en saltirona
allà en lo camp de blat.

L'airet suau en besa
les fulles que arreu troba
i el segador ja canta
fruit la vida nova.

El blat daurat ja cau
al pas de la falç dura,
com il·lusions que el temps
s'endú sense amargura.

Cançons la font va trenant
amb l'aigua que s'esmuny,
cançons belles de cada any
quan joïós en passa el juny.

I quan la tarda ha finit
exhalant l'últim dels flaires,
el sol dón la bona nit
i els ocells marxen enlaire...

M. PALET MARTÍ

Han guanyat el plet les dones.

És innegable. Malgrat tot, jo no m'atreveixo a assegurar treguin d'ell molt bons resultats si no consegueixen portar-se amb els homes, amb els solters, menys orgullosos i menys «modernes». I joestic segur que seguiran elles tan buides i tan... tontes com abans... més que abans, segures com estaran de què la presa cobdiciada vindrà per si mateixa a donar en el parany més aviat o més tard. I fan malament amb això. Perquè els homes solters, aqueixes víctimes propiciatòries, reaccionarem i en Santa Creuada lluitarem units com cavallers afligits per una mateixa causa, per a conservar-nos lliures, i ni hem de declarar-nos vençuts, ni ens venceran. Pagarem impostos, sacrificarem la nostra butxaca, que ja és sacrificar, però deixarem intacte nostra reputació d'homes forts i lliures, mentre les dones siguin com són.

Per a què fer el contrari? Anem a guanyar-hi alguna cosa? S'explicaria si la dona fos... dona, si no es preocupés més de lluir que de governar una casa. En l'ànima de les nostres dones algú ha dit que no hi ha tendresa, no hi ha fervor ni cordialitat. És un buit espantós, dic jo. Falta d'entusiasmes, de creències... no tenen cor, i caireixen d'ànima, d'ànima de dona. Són fredes, superficials, sense afectes fondos, modernitzades pels nous costums.

Què és l'amor per elles? Elles mateixes ho diuen... Un negoci. I essent així, què podem esperar d'una dona? I del mal el menys: ens quedem solters, sigui el que vulgui l'impost a què ens fem creditors.

A la dona d'avui la preocupa ben poc la vida de la llar; i ni tan sols pensa amb ella. Li preocupa més la vida «bien», i amb aquesta vida «bien» aconsegueix ésser una dona «mal». No estima, ni pensa, ni vol sofrir; la vida per ella consisteix sols en un continuu festí quina desillusió si arriba a casar-se, no es fa esperar i com això ho sabem els solters, malgrat el nou Estatut i tots els impostos, abans que unir-nos amb aqueixes dones preferim l'eterna solteria i de pas ens lliurem del terrible açot que és una dona moderna, aqueix xicot amb faldilles que ni pot trobar la felicitat ni pot donar-nos-la. Per això acceptarem satisfets el que se'ns exigeixi; just és que ens costi quelcom el lliurar-nos d'una grossa pesadilla, pel que no passem és que se'ns vulgui imposar el casament amb aqueixa dona d'avui que si per a divertir-nos l'acceptem, per a esposa i mare la refusem. És dolorós, però és així.

Què s'ha fet per ella, què fa ella mateixa per a conquistar-se un marit? Ella no fa res. Els legisladors fan molt més i li donen un Estatut que l'afavoreix.

Essent nena se la rodeja d'una broma d'afalacs que més tard fa d'ella una dona vanitosa i co-

queta. Es consent en que el seu sentiment s'eduqui i sa intel·ligència es noderixi amb novel·les qualsevolga; procediment per a desenvolupar sentiments fantàstics i presumptuosos que fan d'ella una dona ridícula que sap de tot i no enten de res; fan la donzella melancònica que somnia amb el príncep encantat que no arriba mai, fan la dona frèvola que tractant d'imitar a la dona conquistadora de la novella, només es preocupa del maquillatge i adorns que embelleixen el seu físic, cercant en balls i reunions l'ideal que li nega la realitat.

Demés, la dona d'avui és una perfecta ignorant. Clar que hi ha admirables excepcions, però parlant en termes generals, deixant a part aquestes excepcions formoses, la cultura en la dona és una veritable calamitat.

I aqueixes dones, pregunto jo, han d'ésser nostre consol d'avui i les educadores de nostres fills el dia de demà? Quin horror! Sols el pensar-ho fa por.

Per tot això, és millor en benefici d'uns i altres quedar-nos solters els homes, abolint-se per altra part com improcedent l'impost a la solteria.

L'escasesa, l'augment de preus, baixa de producció, reducció d'hores de treball, en fi, tot el que ha fet la vida terriblement cara, fa que l'home necessiti una dona que sàpiga portar bé el difícil tinglado de l'administració domèstica, que l'acompanyi en ses cuites i al sosteniment de la família.

Com quedarà aquesta dona d'avui? Ja ho sabem: malament. Per a ella tot el que no sigui marcar-se un «shimmy», un «fox» o un pas d'ànec; pintar-se unes ulleres inquietants i uns llavis que sagnin o altres tonteries per l'istil, és temps perdut. Fa llàstima, veritablement.

Així com es publiquen uns articles imposant cargues al solter, no podrien publicar-se'n altres també per a obligar a la dona a conèixer millor les labors domèstiques, de la família, posant-la en condicions de desempenyar bé ses augustes funcions d'esposa i de mare? Estic segur que així arribaríem a entendre'ns, ja que es donaria tota la seva estabilitat als valor familiars avui tan menyspreuats per culpa de la dona mateixa, d'aqueixa dona moderna, d'aqueix xicot amb faldilles.

Aleshores trobaria, l'home solter, en la dona el dolç consol que necessita, perquè ella solament li donaria i amb ella tindria la felicitat desitjada, i com a conseqüència vindria l'obligat casament, sense imposició de cap mena, natural, tal com deu ésser.

Aquest és el meu parer.

JAUME BOSCH I BARRERA

Director de «Renaixement»

No es deixin enganyar i
exigir sempre aquesta
marca i nom
BELLESA (registrats)

BELLESA

PARÍS I BERLÍN
Gran Prix
et Médailles d'Or

Depilatori Belleza Té fama mundial per ésser l'únic inofensiu i que fa desaparèixer a l'acte el borrisol de la cara, braços, etc., extirpant l'arrel sense molèstia per al cutis. L'únic que ha obtingut el Gran Premi.

Loció Belleza ES EL SECRET DE LA DONA I DEL HOME PER A REJOVENIR EL SEU CUTIS. Especialment preparada i de gran poder reconegut per a fer desaparèixer les *arrugues, grans, barbs, aspereses, etc.* Dóna fermesa i desenrotllament als pits de a dona. Absolutament inofensiva.

Tinfura Winfer Basta una sola aplicació per a que desapareixin les canes. Serveix per al cabell, barba, o bigoti. Dóna matisos perfectament naturals i inalterables. Demanin-la *negra, castany-obscur, castany natural, castany clar, ros.* Es la millor, més pràctica i més econòmica.

Pelífer Belleza Vigoritza el cabell i el fa renàixer als calbs, per rebel que sigui la calvicie.

Almendrolina Belleza ES LA REINA DE LES CREMES. Un sol pot rejoyeneix i embelleix el cutis d'una manera admirable. Completament inofensiva. La dona jove realça i conserva sa formosura i la dona d'edat recobra l'imperi de la bellesa. Finíssim perfum.

Es l'ideal Rhum Belleza
Fora canes. A BASE DE NOGUER. Basten unes gotes durant sis dies per a que desapareixin les *canes*, tornant-les a son primitiu color amb extraordinària perfecció. Usant-lo una o dues vegades per setmana, s'eviten els *cabells blancs*, puix sens te nyir-los els hi dóna color i vida. Es inofensiu fins per als *herpètics*. No taca, no embruta, ni engrassa. S'usa de la mateixa manera que el Rom-quina.

Polvos Belleza De qualitat superfina i els més adherents al cutis.

De venda: A les principals Perfumeries, Drogueries i Farmàcies d'Espanya, Amèrica i Portugal : **Depositaris:** A Buenos Aires, D. Lluís Badia, carrer Bernardo Irigoyen, 263 : A l'Havana, D. Enric Tayà, carrer Dragones, 92, Telèfon A-3186 : A Panamà, D. Pere Pujolàs, «Farmacia Espanyola».
Fabricants: Argenté Germans, BADALONA

L'ACTUALITAT GRAFICA

UB
Universitat Autònoma de Barcelona

ALMA RUBENS
gentil actriu de la pantalla

BIBLIOTECA PARTICULAR
ESTANISLAU ROIG GINGI
— BARCELONA —

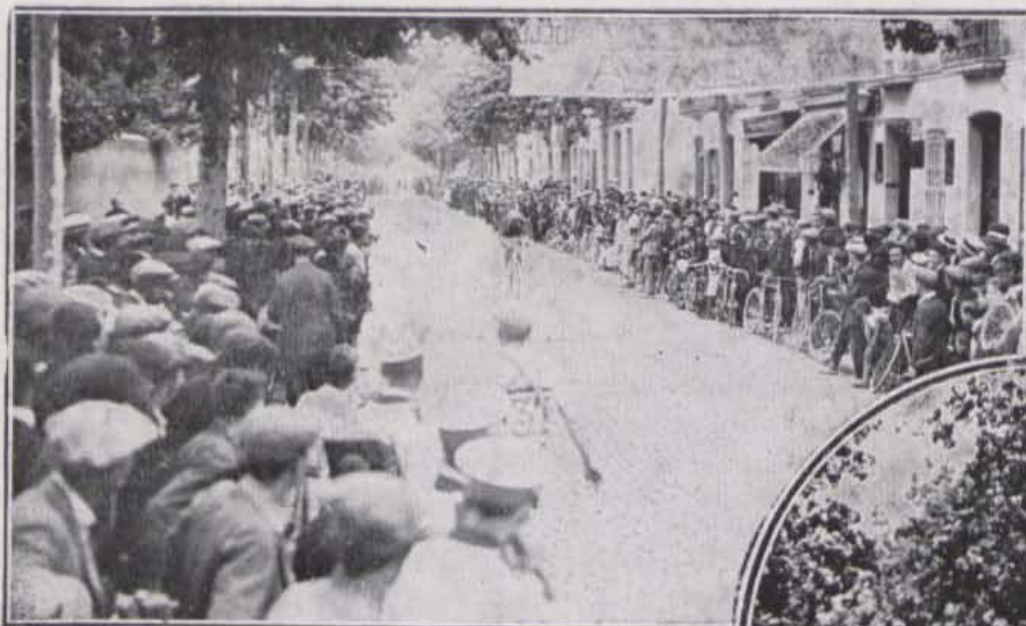
FUT-BOL

Dos moments del partit cel'lebrat el passat diumenge entre els equips «Europa» i «Espanyol», amb el que's tanca la temporada d'aquest esport.

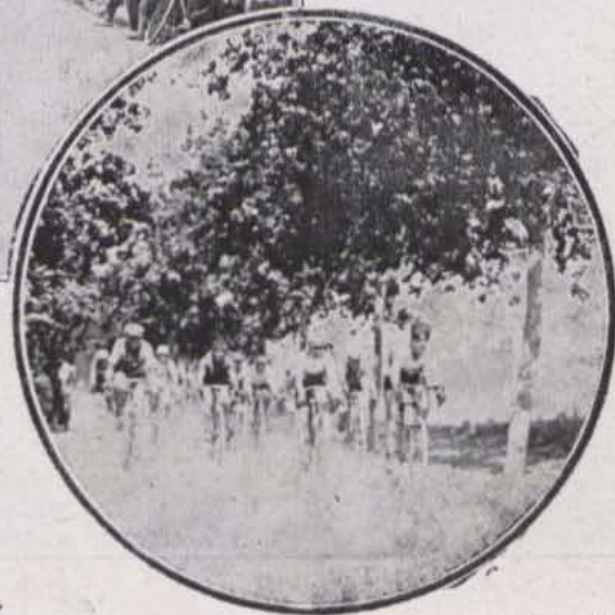
(Fotos Serra Beltràn)

La cursa que amb motiu de la Festa Major de Sabadell, es va organitzar en aquella ciutat.

(Fotos Francari)

C I C L I S M E

Casa MOZART

En una de les nostres vies principals — la Rambla de les Flors — ha estat oberta al públic no fa gaires dies una nova casa dedicada al ram de la música, que porta per nom el titular d'aquesta pàgina.

El seu propietari, senyor Mas, ha volgut, amb el seu establiment, dotar a la nostra ciutat d'una casa on els aficionats i professionals hi trobin tot el que han de menester...

És d'alabar la magnífica presentació d'aquest establiment, que honora el bon gust del seu propietari.

(Fots. Serra Beltràn).

BADALONA

Carrer de Fluvià

El típic Passeig de Mar

Un detall de la platja

Vista parcial

Cases Consistorials : Estació

(Fotos. Art-Lux)

Barri de Llefia

Vista general

Tirant «l'art»

NOTES DIVERSES D'ACTUALITAT

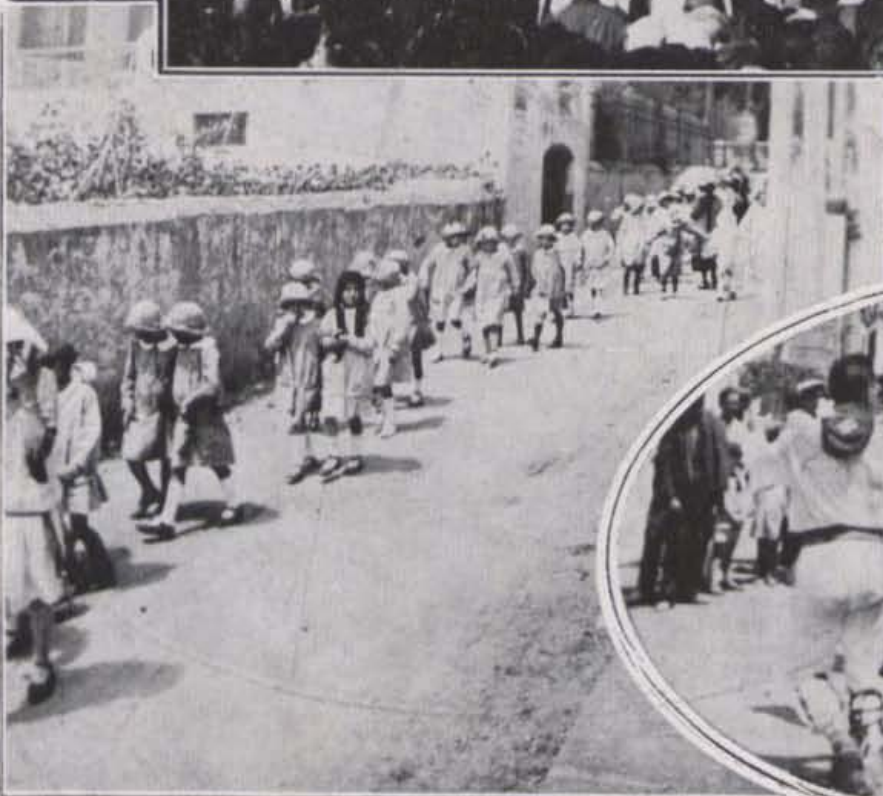

MANRESA: Benedicció de la nova Creu de la Culla per el bisbe de Zamboaga (Filipinas) l'il·lustre català Rd. Pare J. Josep Mª Clot.

(Fots. E. Tarrats)

CALDETES: La colònia escolar barcelonina que estiueïja allà.

BLANES: Ball de bastons durant els dies de la Festa Major

(Fots Graupera)

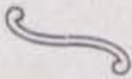

S A R D A N E S

1 i 3 - SEU D'URGELL: A la Plaça d'Isabel
i al Camp de Futbol

(Fots. Granados)

2 - BLANES: Al Passeig d'En Prat de
la Riba

(Fot. Graupera)

Al inaugurar avui aquesta secció, ho fem segurs de que les nostres llegidores ho veuràn amb gust ilimitat. A no tardar, començarem la publicació de diferents articles amb gravats escaients, deguts a la ploma d'una coneguda col·laboradora

Elegant vestit de «drocade»
adornat de volants

Els capells d'amples ales i
adornats amb cintes de ve-
llut, son els models preferits
per l'alta societat londinesa

(Fots. Sánchez Català)

—Aquí hi ha la meva tarja—digué l'oficial.

—Va bé!... Ara entrarem a l'avant-cambra on s'esperarà uns quants minuts... Després vindré a cercar-lo i el portaré amb el senyor Desormes.

—Éntesos.

El criat prengué la tarja, obrí la porta i introduí el visitant a la casa.

Deixà al oficial al rebedor i se n'anà de dret al despatx d'En Desormes on la Isabel romania durant tot el dia.

—Dispensin que els destorbi, senyoreta Isabel y senyor Desormes... Però es tracta d'un compatriota meu que desitja parlar-vos... un marí... un lloctinent de la marina... Llampus! Un minyó guapo i ben plantat... diastre! Suposo que no tindran pas inconvenient amb rebre'l, veritat?

L'armador prengué la tarja que li entregava En Baptista i llegí en veu alta:

Carles Daubrée

I afegí després:

—Aquest nom m'és completament desconegut, però no hi fa res. Fes-lo entrar. Un armador no pot refusar mai la visita d'un oficial de marina i molt menys quan aquest és de Marsella, benivolgut Baptista!

I En Desormes inicià un somris...

En Baptista radiava de joia davant del bon resultat de la seva mediació.

La Isabel permaneixia silenciosa.

Amb tot, a l'abandonar el despatx del seu amo, En Baptista remarcà que el rostre de la donzella s'havia cobert d'una pallidesa mortal, com si tota la sang de les seves venes hagués afluït bruscament vers el seu cor.

—Sóu una bona gent, vosaltres...

—L'estimem, senyor Desormes, vet aquí! Perquè vostè ha estat sempre un bon amo!... I és per això que si m'ho permet, m'atreviré a suggerir-li un consell, un acudit que m'ha semblat genial, diastre!

—Vinga el consell, Baptista!

—Quan el meu padrí, el senyor Dubois, l'armador de Marsella, es trobà en altre temps, com vostè es troba avui, amb dificultats econòmiques, qui fou que li deixà els cabals necessaris per a sortir endavant de la seva situació?

En Desormes tingué un sobresalt, el seu rostre s'emporporà, acotà la testa i no respongué.

—Sigué el seu bon amic Desormes!—proseguí el marsellès—. Llavors, diastre! el que En Desormes riscà per En Dubois, aquest al tocar-li la tanda bé pot riscar-ho per En Desormes! I estic cert que el meu padrí no vacillaria pas ni un instant!... No s'ha de fer més que telegrafiar-li per a posar-lo al corrent de la situació... No és veritat, senyoreta Isabel?

La noia ja havia pensat altres voltes amb aquesta solució i si no n'havia dit res al seu pare, és perquè preferia que les coses arribessin a aquest estat...

—Això fóra veritablement una solució—mormorà.

—La millor, diastre! La única certament pràctica, oi?

—Sens dubte, Baptista, sens dubte...

En Desormes restà pensatiu i indecís. Certament que no dubtava de la diligència d'En Dubois i de la seva indefectible amistat... Però el seu amor propi es revoltava a la idea de tenir de confessar el seu infortuni... Una desgràcia deguda una mica a la seva imprudència de jugador atrevit, que no havia assegurat els seus navilis, pel seu valor real i que havia confiat el seu capital a banques estrangeres a fi de treure'n una renda major. Com que En Baptista insistia, En Desormes declarà obertament:

—No veig la necessitat, amic Baptista, d'haver de recordar a n'En Dubois. Segons els meus càlculs, per a cobrir el meu dèficit no em mancaran més que una centena de mils francs i aquests mils francs puc emmatllevar-los a qualsevol moment.

8.—El casament d'Isabel.

banquer o a qualsevol notari. Té! Fins potser el meu vell amic Fremin me'ls deixarà!

—En Fremin!—exclamà Isabel amb espant.

—En Fremin!—repetí En Baptista—. En Fremin! Llampus!

—Sí... Per què no? En Fremin sap de sobres que jo arribaré a torna'ls-hi, encara que per fer-ho hagués de treballar com a dependent la resta de la meva vida!

—No fassi pas això, senyor!—implorà En Baptista.

—No demani quartos a ningú, pare!—afegí Isabel—. I menys a n'En Fremin!... No li mostri la nostra trista situació!

—Doncs, què haig de fer?

—Hi ha En Dubois, reïra!

—Dubois, cert... Val més En Dubois que En Fremin, en aquest cas—féu Isabel.

—Em sap greu dirigir-me a n'En Dubois!—rondinà l'armador—. Em dol almar a n'aquest vell camarada!

—Bah!—féu En Baptista—. Si això li és molest, ja me'n cuidaré jo... i surti el que surti! Ara desseguida enviaré un telegrama al meu padrí... Em sé l'adreça de cor: «Senyor Dubois, armador, carrer de Sant Ferreol, Marsella. Boques del Rhodan.» Eh? I demà vostè tindrà la resposta, llampus! I demà haurà sortit d'aquest cas apurat!

I dites aquestes paraules, En Baptista, temerós d'ésser detingut per un nou refús o una objecció, sortí del despatx a corre-cuita.

Es dirigí al telègraf i envià un telegrama, amb moltes explicacions, oblidant de contar-ne els mots.

Després retornà a casa tot murmurant:

—Diastre! El negoci està marxa, mentre tant. Heu's aquí que ja estem lliures de mals de cap!

Quan anava a passar el dintell del portal de la casa de l'armador, un jove empenyé a n'En Baptista:

—Dispensi, senyor. És aquí que viu el senyor Desormes?

En Baptista guaità al desconegut de cap a peus. Era un bon tipus, d'ulls negres i plens de franquesa, espatlles robustes i fisonomia enèrgica. Duia amb elegància un trajo

de lloctinent de la marina mercant. El seu posat era natural, encara que un xic emocionat potser.

—Diastre!—féu En Baptista amb el seu terrible accent marsellès—. Està clar que és aquí, llampus! No ha de fer més que llegir aquesta placa de coure, amic meu! Veu? El nom hi és gravat: «Desormes, armador. Despatx al primer pis».

—És veritat. Vostè és a ben segur de la casa?

—S', senyor; sóc el criat i l'amic del senyor Desormes... Sí!... Tinc aquest honor!

—Vaja! El felicito!

—Gràcies! I què diastre vol vostè?

—Com?

—Sí, què és el que desitja, llampus!

—Desitjo veure al senyor Desormes i li demano respectuosament que em conduexi fins on es troba.

—Hum!—féu En Baptista—. Em sembla que ha escollit un mal moment! L'amo es troba molt enfeinat a n'aquesta hora i no sé si és gaire prudent que el destorbem durant les seves tasques...

—És qüestió de destorbar-lo—féu el jove oficial—, car fent-ho rendeix un gros servei a un pobre minyó sens empleu, que demés és compatriota de vostè.

—Un compatriota meu? Llampus! Vostè és fill de Marsella?

—Sens cap mena de dubte, amic meu—digué l'oficial amb el més pur accent provençal.

—De Marsella mateix?... Diastre!

—Nascut a la Cannebiere!... Caratsus!

—Doncs jo al carrer de Sant Ferreol! Vatua!

—Llavors, estrenyem-nos les mans!

—Aquí va la meua!

I els dos compatriotes encaixaren amb força les mans.

—Ara...—continuà En Baptista—. Ara... Llamp de rellamp! Des del moment que es tracta de fer un servei a un compatriota, no tindria perdó del bon Déu si no provés fins al impossible!... Té algun tros de cartolina amb el seu nom estampat?

En aquesta secció publiquem totes aquelles preguntes que ens vénen dels nostres cars llegidors, ja siguin de caràcter històric, literari, artístic o científic, qüestions d'actualitat, modes, lectures, labors femenines etc., etc., les quals són contestades en aquesta mateixa secció pels redactors de la Revista o pels llegidors que, espontàniament, vulguin formular la resposta

(RESERVAT EL DRET D'ADMISSIÓ)

PREGUNTES

- 438.—*Fray Joan Des-Preciat* desitja saber perquè en les noves regles d'ortografia catalana s'usa la I per la Y. Creu—diu—que la Y és molt catalana, ja que es troba usada en forces documents antics, en noms catalans com Sanllehy, Beygual, Peypoch, Mayol, i la usaba també Mossèn Cinto. Quin fonament té aquest canvi?—pregunta.
- 439.—*Pere Amat* ens pregunta on podria trobar els primers volums de la Biblioteca d'«En Patufet» fins al d'«En Bolavà, detectius».
- 440.—*Eulària Sàbat* pregunta a les col·laboradores *Rosa de Sant Jordi* i *Núria Català*, si els noms per elles usats, són propis o pseudònims.
- 441.—*A. Janot R.* ens diu que li interessa saber de quin any data el *Tibidabo* i quins foren els autors de l'embelliment d'aquella muntanya.
- 442.—*Pierre Jhon* fa les següents preguntes: Si és veritat que es volen impressionar en pel·lícula algunes novel·les catalanes.
Qui és el director de la secció «Contes de La Veu» que es publiquen en el diari català «La Veu de Catalunya».
Qui li podria proporcionar una breu biografia del senyor Maluquer, que fou Alcalde de Barcelona i President de la Diputació.
Quin és el millor llibre que tracti del muntatge dels aparells de radi, per a construir-se'n un.
On podria trobar un llibre que tractés de la història de la literatura catalana, el seu preu i lloc de venda.
Si les novel·les publicades per la col·lecció «Rosa» són recomanables a les noies.
Si és veritat que hi ha una Història de Catalunya quin preu és de dues pessetes. Li interessa adquirir-la. Pregunta el lloc de venda.
- 443.—*Lluís G. S.* desitja sostenir correspondència amb jove català per corregir i millorar l'ortografia catalana. Ell és de Terrassa.
- 444.—*Una rossa dels ulls negres* ens pregunta si és decent que una noia vagi a ballar a una festa de carrer on ha estat convidada.
- 445.—*Una ingènua* voldria que els nostres llegidors li diguessin si hi ha motius per a criticar a una noia que fa bracet pel carrer amb el seu promès.
- 446.—*R. F.* desitja se li digués des d'aquesta mateixa secció, època, gènere, autor i altres detalls del cant «El guarda del Parc de Barcelona».
- 447.—*Rosabel de les trenes d'or* voldria saber l'adreça i estat d'En Josep Carner i les lletres de les cançons «Voltant la senyera», «Adéu, germà meu», «Cançó de l'Espadar» i «L'enyor».
- 448.—*Tancji Tama* desitja li diguessin quina és la millor novel·la catalana publicada fins a la data a Catalunya o quines són les millors si n'hi han més d'una de considerades millors. Pregunta el lloc de venda i el preu de cada una.
- 449.—*Dues amiguetes* de 18 i 20 anys, respectivament, l'una grassa i l'altra prima, voldrien conèixer algun procediment per a afluir-se i engrèixar-se un xic. Hi haurà algun llegidor o llegidora que les tregui d'aquest «apuro»?
- 450.—*Una nina rossa* s'interessa en saber l'any en que es va iniciar la sardana. Quina fou la primera que es va escriure. El seu autor i de quants músics es componia la cobla abans d'En Pep Ventura i els instruments de que estava composta.
- 451.—*J. T. D.*, *Torrent Gornal*, 4, d'Hospitalet, pregunta a algun llegidor nostre de Roda de Vich si podria proporcionar-li sis vistes de Roda i dues de Codòrdet. S'ofereix en satisfer totes les despeses de les postals, correu, etc., de la manera que li fos indicat.
- 452.—*Un ateneista igualadí*, per a perfeccionar l'escriptura de nostra aimada parla, desitja sostenir correspondència amb damisella catalana que tingui el mateix anhel. Podríem parlar de costums populars, història, etc., etc. A canvi d'això, estaria disposat a ensenyar, a dita damisella, el càlcul mercantil i comptabilitat, també per correspondència. Pot enviar l'adreça per mitjà d'aquesta secció.
- 453.—*Assumpció Costa*, *Alfons XII*, 67, Barcelona, fervent admiradora de les proses escrites per la senyoreta Maria Teresa Gibert, s'atreveix a demanar-li vulgui sostenir amb ella correspondència.
- 454.—*Maria* demana als nostres llegidors li diguin quin mot és el català que pugui traduir el castellà «cientos» de la regla de dividir.
Li interessa saber, també, quina fou la darrera sardana escrita pel mai prou plorat *Mestre Guimerà*.
I desitjosa de perfeccionar la nostra parla, voldria sostenir correspondència amb jove català. Hi ha algun llegidor que pugui complaure-la?
- 455.—*Tirabuixó* desitja sostenir correspondència amb damisella o jove català i al mateix temps fer un canvi de tarjes postals, periòdics, etc.
- 456.—*Francesc A.* fa les següents preguntes: Algun amable lector o simpàtica lectora podria dir-me quan es varen començar les obres del monument de Colom? Quina és la millor marca de bicicletes i son preu? Qui podria dir-me el títol d'un llibre de poesies d'En Francesc Casas i Amigó? Demana, demés, la lletra de la sardana «El saltiró de la cardina», que ja fou publicada en aquesta mateixa secció.
- 457.—*Flor de dol* ens demana la traducció catalana de la paraula «siesta». Demés, desitja la lletra de la poesia «A un castellà», original d'En Apelles Mestres. Per anticipat li diem que, quan rebem aquesta poesia, haurà de passar-la a recollir, doncs no podem publicar-la.
- 458.—*Enric Brucart*, que viu a Manresa, carrer de Tala-

- manca, 14, tercer, desitja sostenir correspondència amb damisella catalana aficionada al fut-bol. Creiem li serà fàcil trobar alguna llegidora de JOVENTUT CATALANA que pugui complaure'l.
- 459.—*Ernestina Ginesta*, del Teatre Conservatori de Manresa, desitjaria sostenir correspondència amb jove català.
- 460.—*Maria Hornosa* té viu interès en fer a mans del senyor V. Coma Soley (Victor d'Amoc) una lletra. Desconeix el domicili d'aquest senyor i desitjaria li fos comunicat des d'aquesta secció.
- 461.—*Un català* ens demana l'adreça de Mestre Josep Maria Folch i Torres. Com que ja ha estat publicada aquí mateix, sols li recomanem repassi la col·lecció de JOVENTUT CATALANA.
- 462.—*Maria Assumpta P.*, Raseta de Sales, 10, Reus, desitjaria correspondència en targetes postals, vistes de carrers, edificis, monuments, etc., de dife-

- rentes ciutats i viles de Catalunya en català o francès. També estimaria enviar-li un «llibre total de vanos», d'Apelles Mestres.
- 463.—*Pepeta Ginestà*, Teatre Conservatori de Manresa, desitja sostenir correspondència amb jove català per a perfeccionar l'idioma nadiu.
- 464.—*Manellic* pregunta a l'*Enamorada del Príncep Encantat* quin és el mitjà més discret de què pot valdre's un jove per a declarar son amor, pur i honest (sense ofendre son amor propi), a una senyoreta quan entre ells hi ha molta diferència de posició social.
- 465.—*Penya del Tresor* desitjaria saber si entre tots els bons aimants de la nostra revista n'hi hagués algun que em pogués dir què podria fer per poguer ingressar en algun lloc per aprendre de pilot aviador.

RESPOSTES

- 218.—*J. Vall de Burc* diu a *J. Duatis Itarte*: no hi ha cap manual de mitologia en català. Però abans de llegir la «*Illiada*», la «*Odissea*» o la «*Divina Comèdia*», li aconsella que n'adquireixi un de francès o espanyol que trobarà en qualsevol llibreria.
- 219.—*Poncellina* contesta a *Alegret* que el pulcre dibuixant Joan Junceda és fill de Barcelona i no asturià.
- 220.—*Un llegidor* diu a *Rosa Vera* que l'obra musical que alludeix és de l'autor que cita, no havent-hi cap raó lleítima que pugui dir el contrari.
- 221.—*Josep Bimbela Venero* tramet per a *Concepció Fabré* la seva adreça: Rosselló, 411, primer.
- 222.—*J. Hoan* tramet l'adreça del col·laborador *J. M. Boronat Recasens*: Aribau, 5, Barcelona.
- 223.—*Nasroent* contesta a la pregunta 140, feta per *Flor de Ginesta*: Trobareu la «*Història de les Esquadres de Catalunya*» a la llibreria Montserrat, carrer de Ferran, 47. El preu dels dos volums, en rústega, és de 8 pessetes.
- 224.—*Guet-hi* tramet a *Josep M. Pujol* la lletra de la poesia «*Els fadrins de Sant Boi*» (pregunta 215):
Els fadrins de Sant Boi—molta fatxada gasten.
—El més petit de tots—en gasta més que els altres.—Tra-la-rà.—El maco de Laia—tra-la-rà—va vestit de vellut,—botonada de plata.—Se n'ha comprat un ram—per dà a l'enamorada.—Se n'ha comprat un ram:—set duros d'or costava;—tres duros costa el ram,—quatre més la lligada.—Quan l'ha tingut comprat—ja no sap on posar-se'l,—ja se'l posa al barret—per fer més pompa i gala.—Quan li ha tingut posat—carrer avall se n'anava,—quan és a mig carrer—ja en gira els ulls enlaire.—En veu la seva amor—sola que és pentinava—amb una pinta d'or,—l'escarpidor de plata.—Amb el signe que fa—coneix que n'hi té entrada.—Se'n puja escala amunt—com si fos de la casa.—Quan és a mig replà—la troba que baixava.—Li dona el Déu vos guard.—Raó no li tornava.—Ja n'hi presenta el ram;—li fa mitja rialla,—li torna a presentar,—li fa tota plegada.—El ram prou me l'ha pres,—l'amor no me l'ha dada.—Si no em doneu l'amor—feu-me'n una abraçada.—Això no ho faré jo,—que en fóra castigada,—castigada de Déu,—del pare i de la mare,—també dels meus germans,—dels germans i germanes—i de tots els parents—i de la gent de casa.
Música de Pérez-Moya. Llettra, ho ignora.
També l'han tramesa *Nasroent*, *En Quimet Il·ric*, *Ricard Bardés* i *Petronius*.
- 225.—*Nasroent* diu a *Un jove català lleidatà*, pregunta número 214: Envii'm la seva adreça, per mitjà d'aquesta secció, i rebrà la lletra de la sardana que desitja.
- 226.—*Titus* contesta a:

- Maria Barcelonina* (pregunta 112): Richard Barthelmess, Harrison, New-York U. S. A.
- Joan S. Vives* (pregunta 114) i *M. Balaguer* (pregunta 154): Rudolph Valentino, 7139 Hollywood Blvd. New-York U. S. A.
- Serrallonga* (pregunta 118): Mary Mc. Larem, 127 No. Manhattan Place, Los Angeles, California. Rex Ingram, Metro 1540 Broadway, New-York U. S. A. Loew Metro, 1540 Broadway, New-York U. S. A.
- Un cor català de V. C.* (pregunta 126): Pola Negri, 485 Fifth Avenue New-York U. S. A. Geraldine Farrar, Metropolitan Opera House, New-York U. S. A.
- M. Balaguer* (pregunta 154): Alice Terry, Metro 1540 Broadway New-York U. S. A.
- Guillermina Pons* (pregunta 180): Leda Gys, Lombardo Films, Napoli (Italia).
- 227.—*Concepció Fabré* que viu al carrer de Francesc Giner, 8, primer, Gràcia, accepta sostenir la correspondència que li brindava En Rafel Real.
- 228.—*Màrcius*, de Barcelona, respon les següents preguntes:
A *Rosella Villanovina*, pregunta núm. 1: No ho dubti, senyoreta, que l'aplaudir dintre el teatre, sense exageració i si l'obra ha estat del seu gust, no ridiculeja. Pregunta núm. 3: El nom que se li dona al rengle de butaques anterior al zero és de «rengle d'orquestra».
A *Tancji Tama*, pregunta 1.ª: Per evitar i curar els refredats pot fer el que faig jo, admetent que tingui bona salut, del contrari es perjudicarà. Banyar-se a l'estiu al menys dues vegades a la setmana amb el corresponent bany de sol i sobretot la dutxa, a l'eixugar-se fregui's força sobre la pell amb la tovallola, això com li he dit durant tot l'estiu fins que fugí la calor i compregui que el seu cos no vol ja banys de mar; llavors, després d'un exercici actiu—carrera, gimnàs, etc.—, que el faci suar, aixugui's la suor i sense refredar-se dutxis durant el temps de mig minut a un, i friccionis amb la tovallola com a l'estiu. Deu tenir present que al pendre la dutxa els batecs del cor deuen anar normalment, no excedir-se del temps que li he dit, mullar-se el cap i el pit la primera cosa i procurar no li toqui cap corrent d'aire quan estigui mullat.
Això és el que jo faig i he aconseguit curtir la pell de tal forma que no admet refredat de cap classe.
Pregunta 4.ª: En Pere Matalonga és l'autor que correspon al sendònim de «*Clovis Eimeric*».
A *Mister Calcei*: La significació dels mots «*Juniors*» i «*Seniors*» vaig a explicar-li amb aquest

exemple : Un individu vol dedicar-se a una carrera a peu, amb bicicleta, etc., i s'inscriu per córrer ; com que debuta en aquesta classe d'esports, és un «neòfit»; després de la cursa, hagi quedat en un lloc o altre, mentre hagi acabat la cursa amb el temps reglamentari, és ja un «junior», que ve a ésser com un segona categoria. Si pren part en altra cursa de la mateixa classe i aconsegueix arribar en un dels tres primers llocs, ingressa ja a la categoria «seniors», que ve a ésser de primera. L'individu que encara que no actuï durant anys i després d'aquests vulgui tornar a actuar, és de cop altra volta a la mateixa categoria de quan va retirar-se. M'ha entès?

229.—Una llegidora sollicita d'Un grafòleg algunes explicacions sobre grafologia. Correspondrà el cavaller? N'estem segurs.

230.—La mateixa diu a Rosella Vilanovina que no creu de cap manera ridícol aplaudir en un espectacle, sempre que es faci amb la correcció que correspon a una senyoreta.

231.—Guethu tramet a Maria dels Dolors Mas (pregunta 211), la lletra de la bella cançó «L'emigrant», de Jacint Verdaguer :

Dolça Catalunya,—pàtria del meu cor,—quan de tu s'allunya—d'enyorança es mor.—Bermosa vall,—breçol de ma infantesa :—blanc Pirineu,—màrgens i rius,—ermita al cel sospesa,—per sempre adéu! Arbres del bosc,—pinsans i cadeneres,—cantau, cantau,—Jo dic plorant—a boscos i riberes :—Adéu-siau!—On trobaré—tos sanitosos climes?—Ton cel daurat?—Mes... ai! Mes... ai!—on trobaré tes cimes,—bell Montserrat?—Enloc veuré,—ciutat de Barcelona,—ta hermosa Seu,—ni eixos turons,—joiells de la corona—que't posà Déu.—Adéu, germans!—Adéu-siau, mon pare!—No us veuré més. Oh! Si al fossar—on jau ma dolça mare—jo el llit tingués!—Oh, mariners!—El vent que me'n desterra,—que em fa sofrir!—Estic malt.—Mes... ai! Tornau-me a terra,—que hi vull morir!

També l'han enviada En Quimet Uric, Jaume Casablanca, Ricard Bardés, Marian Guiot, Josep Jaumot, Nasroent, Petronius i Closcaserna.

232.—L'Intrèpit núm. 10, responent a la pregunta 213, diu que si no va errat en els seus càlculs, l'onze de setembre de 1714 era diumenge.

El mateix tramet per a Maria Blas (pregunta 233), la lletra de la sardana «Carme gentil». Diu així :

Universitat Autònoma de Barcelona

Al compàs de la sardana—com somrius, nota gentil.—De la terra catalana—ets la rosa i ets l'abricil.—Ai, quina llum tan clara—que portes en els ulls!—Ai, qui pogués somriure—igual com somrius tu!—Ai, com saltironeja—el teu peu seraff!—Ai, com el vent esbulla—la gràcia del teu ris!—Dom la mà—per entrar a la dansa.—Dom la mà—i l'amor somriurà.—Cantem i dansem—i així reviuem—la nostra dansa que rica serà.—I amb l'amor somriurà!—És plaent a tu apropar-me—sense pena i sense abrulls!—Vull tenir-te i vull mirar-me—en les nines dels teus ulls.—Ai, quan et veig en somnis—quin somni més feliç!—Ai, les paraules teves—com viuen dins de mi!—Ai, quina llum que deixes—al defugir gentil!—Ai, vida dels meus somnis—quin goig el teu encís!—Dom la mà—i honorem a la dansa.—Dom la mà i l'amor somriurà.—Cantem i dansem—i així reviuem—la nostra dansa que rica serà.—I amb l'amor somriurà!

També l'han tramesa Marian Guiot i Petronius. 233.—Harry Gibbs respon a la pregunta 183 d'Una poncellina d'Arenys i està conforme en sostenir correspondència per perfeccionar el català i l'escriptura. La seva adreça és : Plaça de la Universitat, 3 (Tostadero). Barcelona.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT
PER LA CENSURA

¡¡ Terrassencs... i
Hostes de Terrassa !!

Sapigueu que a la

FONDA-RESTAURANT
CATALUNYA

se us ofereixen coberts especials a 4 ptes. amb tres plats escullits, postres, pa i vi lligítim del Sindicat Agrícola de Terrassa.

Per 6 ptes. uns coberts compostos de entremesos variats: Canalons o Arròs a la Valenciana, Llagosta a l'Americana, Pollastre, Postres, Vi lligítim del Sindicat Agrícola i Xampany.

Adreceu les comandes a

ESTEVE POLLS

Fonda-Restaurant CATALUNYA

Gabatxonts, 12
Telèfon 6035

Terrassa

COBLA - ORQUESTRA Mestre-Director

TERRASSA Ramon Serrat

Contractes a Terrassa: J. Cabeza, Vall, 60 - Telèfon 5907; J. Llongueras, Granados, 22 - Telèf. 6880

P. Forrellach, Arquimedes, 136 - Telèf. 6593

A Barcelona: J. Noguera Solé, Bruniquer, 38, primer segona - Telèf. 4566 - A

Festa Major de Gràcia

Programa de festes del Gràcia F. C.

Dia 15

Matí, a les deu, Gran partit de Basket-Ball, a les 11'30 Sardanes, per una renombrada Cobla.

Tarde, a les 3'50, Tres extraordinaris matches de Boxe:

Font contra **Simó Cabané** » **Sabaté**
4 rounds de 3 minuts

Monpó contra **Dempsei**
8 rounds de 3 minuts

A les 5, els 1.ers equips del Gràcia i el Júpiter, es disputaran la valiosa copa **Amor**, donatiu de la casa de somniers del mateix nom.

Dia 16

Matí, a les 10, el 1.er Infantil del Gràcia és disputarà una famosa Copa i 12 medalles amb un Infantil de categoria. A les 11'30, Sardanes.

Tarde, a les 3'50 Boxe. Tres emocionants combats:

Tino contra **Bayot Rautier** » **Durban**
4 rounds de 3 minuts

Montero contra **Calixto** (negre)
5 rounds de 3 minuts

A les 5. Partit extraordinari entre els 1.ers equips del Gràcia i el Terrassa, disputant-se la valiosa copa **Ramon Domingo**.

PREUS POPULARS

Guia Informativa Catalana

BASTONS

FABRICA : Pge. Bacardí
Rambla Centre, Plaça Reial
BARCELONA

BRAGUERS

Antiga casa ESCUER.
Fabricació de braguers
= i ventreres =
Hospital, 132 - BARCELONA

IVORI

CAPDEVILA I GRAU
Canuda, 33
BARCELONA

MARCS

Casa CODINA - Banys Nous, 14
Marcs gravats per a quadros
Articles per a presents; cornucòpies i relleus per a decoració

SABATERIES

ANTIGA SABATERIA
«L'UNIÓ»
Carme, 52
BARCELONA

SASTRERIA

Trajos y abrics us quedaran com nous girats al revés
LA REFORMADORA
Trafalgar, 9 (j. p. Ur.)

Ens ha estat tramès un exemplar de l'«Auca de la Processó de les Santes», de Mataró. Consta de 48 dibuixos deguts a l'artista Vidiella i, els peus dels mateixos, així com l'edició de l'Auca, són d'una coneguda persona mataronina. És una fulla interessant no solament pels fills de la ciutat de la costa, sinó que també pels col·leccionistes d'aquesta mena de coses que sempre abunden en la terra nostrada.

Remerciem la tramesa i recomanem l'Auca als nostres llegidors.

***

Tal com anunciarem en una de les darreres edicions, alguns elements mataronins tenen el projecte de fundar una publicació suficientment ben presentada i que estigui a l'altura de les millors de Catalunya. El grup iniciador d'aquesta publicació, ens trameta una proclama que porta per títol «Per a una Revista a Mataró». En ella hi hem llegit tots els anhels dels joves que volen fer veure la llum a «Mediterrània», car així l'han batejada. En ella hi hem vist les signatures dels que formen el grup iniciador, i ells solament ja ens demostren la vàlua del que pot ésser la publicació novella.

Però, sentim que JOVENTUT CATALANA no sigui més per a fer-se ressò de la tasca d'aquells joves; lamentem que dintre del món periodístic no siguem més del que som per a enaltir ben alt el pabelló del treball que representa fer una publicació de la mena que es vol fer a Mataró. Sols podem oferir-los nostres pàgines per a què, des d'elles, els nostres llegidors sàpiguin que una nova germana veurà aviat la llum catalana i que li desitgem forces anys de vida...

Trobem molt encertades les darreres paraules de la proclama, que ens atrevim a copiar: «Per tant, aquesta Revista obra ja els braços a tots aquells qui amb ella simpatitzin, però no com a localistes exclusivament, sinó que voldrèiem que fos considerada com una modesta joia de tota la Costa, de tota aquesta filera meravellosa de pobles similars, amb els quals si res més ens ager-

manés, ens agermanaria la mateixa mar i el mateix cel, que són la mar i el cel de Catalunya.»

***

També hem rebut el quadern número 3 de la «Història de Catalunya» que edita la Editorial Argent, d'aquesta ciutat.

Va acompanyat d'una làmina en la que s'hi veu l'origen de les quatre barres de sang.

Agraim la finesa.

***

Prensa catalana: Darrerament hem rebut «Poble Nou», «L'Escut» (Arbeca), i «Gerió», aquesta darrera notablement millorada.

***

Sardanes per a avui i demà: «Agrupació Sardanista Barcelona», Cafè Comtal, Cobla Cathalònia. «Foment de la Sardana de Barcelona», Plaça de la Cascada del Parc. Cobla Barcino.—Demà: «Penya Sardanista Barcelona», Bar Mediterrà, Passeig de Colon. «Agrupació Sardanista Barcelona», Cafè Comtal, Cobla Cathalònia. «Foment Sardanístic d'Horta», Cobla Barcino. Totes les audicions són a la nit.

***

La secció ciclista de la Casa del Poble, de Reus, palestant-nos un cop més el seu entusiasme vers les curses de tan noble esport, ha organitzat per als dies 14 i 22 del corrent dues proves a l'americana per equips compostos d'un de primera categoria i l'altre de categoria inferior. Demés, està organitzant també el campionat provincial per pista. Felicitem de tot cor als organitzadors, per l'encert que han tingut en fer una pista en aquella ciutat volguda, on ja hi hem pogut veure proves internacionals d'important vàlua, com ho demostra la de vuit hores del dia 25 del prop passat mes.

BIBLIOTECA "JOVENTUT DE CATALUNYA"

Llibre de les Joventuts

Desitjosos de donar a conèixer arreu de Catalunya a tots els millors prosistes i poetes novells que existeixen actualment a la nostra terra, s'han reunit una colla de joves amants de les nostres coses que dintre de poc emprendran la tasca d'editar una sèrie de volums que sota el nom «Llibre de les Joventuts», compendran la Biblioteca «Joventut de Catalunya», en els quals hi haurà un escollit nombre de novel·letes, proses, contes, narracions, versos, etc., dels millors autors novells de la nostra Catalunya, la majoria dels quals són desconeguts per molts catalans.

La Direcció de la Biblioteca «Joventut de Catalunya» crida a tots els catalans i catalanes de bones idees, aficionats i amants de les nostres arts per què cooperin en tot el que els hi sia possible a aquesta obra de difusió literària novella que mostrarà a tot Catalunya el bon estol de futurs poetes i novellistes que dormen sota el seu cel.

Afortunadament Catalunya disposa avui en dia d'una envejable Biblioteca en la qual però, hi manquen llibres de la índole dels que ens proposem editar, preferentment amb la col·laboració novençana de la joventut de Catalunya. Una vegada assolits els nostres propòsits, a Ca-

talunya no li faltarà cap classe de llibre, gràcies a l'esforç unànim de tot el jovent català que no dubtem veurà afalagador els nostres propòsits, l'èxit dels quals depèn exclusivament d'ell.

Els qui desitgin prestar-hi llur col·laboració poden dirigir-se personalment o per escrit, a la Direcció de la Biblioteca «Joventut de Catalunya», carrer València, 195 Barcelona, a qual adreça s'hauran de trametre també els originals que desitgin es publiquin, que per aquest cas hauran d'ésser exclusivament inèdits.

D'EXCURSIONISME

El G. E. Joventut Catalana, Rocafort, 33, ha format el present programa d'excursions per al mes d'agost:

Dia 16.—Excursió a Santa Cristina (Costa Brava). Lloc de reunió, a les 4'30' del matí a l'estació de M. S. A.

Dia 23.—Excursió a la platja de Castelldefels. Lloc de reunió, a les nou del matí a l'estació de Sans.

Dia 30.—Excursió Familiar a Rubí, Font dels Bullidors, Ermita de Sant Mus i Font de la Joguina de l'Heureu. Lloc de reunió, a les sis del matí a l'església de Santa Anna, o a dos quarts de set a l'estació dels Ferrocarrils de Catalunya.

CONSULTORI ORTOGRÀFIC

UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA

En aquesta secció publiquem solament les respostes de les preguntes o consultes que sobre ortografia catalana rebeim dels nostres estimats lectors, especialment per lo qual hem destinat un redactor de la nostra revista a fi de respondre el nombre més gran possible de preguntes.

RESPONEM

Montserrat Ferrer.—Rosa (nom de flor), rosada, rosar, rosari, hom escriu una *s*. Rossa, rossos, rosses, ròssa, ròsses, ròssam (âer. de ròssa) i rossams, s'escriu amb dues *s*.

Un gironí.—S'ha de desterrar per sempre de la nostra llengua aquest «sigut» que equivocadament creien és una forma del verb «ésser». Recorden-vos que aquesta paraula malsonant ha d'ésser substituïda a tothora per *estat*, veritable forma del participi passat del verb «ésser». Ex.: havia *estat* un petard, havia *estat* això, etc. No direm mai havia «sigut» un petard, havia «sigut» això.

Un viatjant.—Hom no diu mai és «n xino», o és una noia «xina», sinó és un *xinès*, és una *xinesa*. *Xina* s'anomena únicament quan es refereix a l'estat o imperi.

J. A.—Els cognoms no es tradueixen encara que sien un castellanisme. Han de conservar sempre llur naturalitat. E.: Si un hom s'anomena *Josep Cuatrocasas*, podem traduir el nom en l'idioma que volgüem, però

no el cognom. El fer-ho seria canviar-lo completament.

S. E.—Encara que antigament s'escrivia «cadavre», actualment les Normes de l'I. d'E. C., que han perfeccionat quasi en el màxim possible la nostra parla plena temps enrrera de grafies deficientes que desgavellaven sensiblement llur ortografia, ens ensenya pràcticament una sèrie de correccions de paraules malsonants entre les quals veiem que és preferible escriure *cadàver* a «cadavres».

Padrineta de guerra.—Em plau respondre la seva pregunta. No li dolgui consultar els dubtes que tingui sobre l'ortografia catalana. En aquesta secció els hi descifrem sempre. El mot «fiol» és segurament una antiga derivació de *fiola*, una espècie de cossi per aigua que en espanyol s'anomena «redomilla» i en francès «fiole». La forma *fillol* és la veritable per designar a un aparinat.

Un llumener.—Efectivament, hom diu *claredat* i no «claretat».

Un escaquer.—*Club* és un mot anglès internacionalitzat que no té traducció directe, així de la mateixa manera s'anomena en català que en francès i espanyol.

FILÒLEG

Advertiment.—Totes les preguntes destinades a aquesta secció preguem sien adreçades a JOVENTUT CATALANA (Consultori Ortogràfic), Villarroel, 12 i 14.

CORRESPONDENCIA

Isidre Franquesa (Vich): Enviat el llibret que demana.—Joan Furnells (Terrassa): Prenem nota de la seva. Serveixi's enviar 2'25 per gir postal.—Lluís Jordà (Ciutat): No tenim aquest original. Feu la mercè de dir al vostre amic que l'envii i el repassarem amb gust.—Miquel Pagès Bruna (Ciutat): Conforme.—Pons Viladomat (Girona): Rebudes les 4'50 per gir postal. Mercès. Teniu pagat agost, setembre i octubre.—Pilar Bach (Vich): Rebudes les 9 pessetes per la subscripció fins a fi d'any. Trametem per correu l'exemplar de regal. Mercès.—Artur Bladé (Benissanet): Rebudes 4'50 que corresponen a la vostra subscripció fins a mig setembre. Mercès.—Miquel Anglada (Carabanchel): Rebudes, també, les vostres 4'50 pessetes, que són tal com dieu, fins a mig octubre. Mercès de la tramesa.—R. Salom (Badalona): Prenem nota de les seves manifestacions. Aquell número l'hem dat de baixa.

Originals rebuts

«Croquis d'excursió», per Joan Margarit.—«Jo envejo a un rossinyol», de Roger Maria.—«Amor és dolor», «N'estic enamorat», «Lo de sempre», «Pensant amb tu» i «Recordança», de Joan B. Turull.—«Elogi de la donzella catalana», per Josep M.ª Salas Julià.—«Desconsol», de J. Molins.—«Recorda't d'aquell bes» i «Les humils floretes que t'ofreno», de Francesc Tosquellas.—«El ros-

sinyol i la rosa», de J. Sala.—«Poemet», de Francesc Casals.—«Voldria», d'Anton Anguera.—«Què se me'n dona» i «Solitud», de M. Huguet.—«Catalunya», de Manuel Gombau.—«Espontània» i «De la vila», d'Artur Bladé.—«Diàleg d'amor», de Ferran d'Egara.—«La nostra ofrena», de Lluís Montagut.—«Enyorant la joventut», d'Antoni Laclapsan.—«Dins la solitud», «Esplin» i «L'illot», de Plini Cabrera.—«Per la Costa Brava», de R. Bagudà Blanch.—«Cançó d'una nit de lluna», de Josep M.ª Font i Raventós.—«El papelló i la rosa», de Júlia Blasco.—«Després de la sembra», de Joan Julià Cuadras.—«El vestit blanc», de D.—«Els promesos», d'Ernestina Prat.—«D'una meva veïna», de Ramon Pla Coral.—«Enamorament», de Miquel Sala.—«Cant a la noia rossa», del Trovador Català.—«La Sardana», de Els dansaires d'Esplugues.—«Fantasia», de Josep Company.—«Elogi de la sardana», «Elogi de les flors» i «A un roser de blanca flor», de Jaume Casablanca.—«En el palau de Nostra Madona», d'Adela Vergés.—«Cançó d'una nit d'istiu», d'Eduard d'Étt.—«Primavera», de Ramon Gutés.—«Caramelles», d'Andreu Fusté.—«Inutilitat», de Miquel d'Herbach.—«Angelina», de Viola.—«La violeta», de Rosa de Thè.—«Rimes d'amor» i «Trocets de prosa», de Joaquim Segura.

Originals acceptats

«La mort del captaire», de M. Jiménez.

URALITA CANALETA

ii LA SOLUCIÓ PER A LA TEULADA !!

URALITA, S. A.

Plaça Antoni Lòpez, 5
Telèfons A-1044 i H-818

BARCELONA

Agència en Badalona:

J. GURGUI
: Creu, 88 :

FOTOGRAFIA ART-LUX
 LA MÉS COMPLERTA EN TREBALLS ARTÍSTICS
 ESPECIALITAT EN = TREBALLS COMERCIALS
 Reial, 127, BADALONA.
 (Prop la última parada del tramvia)

RETRATS ELÈCTRICAS DIA COM.
 AB LLUM TAN DE DE NIT

ESTUDI

PATRIA

MOTOCICLETES

VOITURETTES

LES MÉS ELEGANTS I MÉS ECONÒ-
MIQUES EN PREU I CONSUM

Demani una prova a la fàbrica:

BARRI DE LLEFIÀ (Carretera Mataró)

BADALONA